

עמ"ת 30537/03/18 - חסן חוסאם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 30537-03-18 חוסאם(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 112946/2018

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עורר	חסן חוסאם (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטתו של בית משפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט א. איתן) בה הורה ביום 12.3.18 על שחרורו של העורר במ"ת 3466-03-18 בתנאים מגבילים שכללו בין היתר מעצר בית עד ליום 28.3.18.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. במדובר במעשים שבוצעו בתאריכים 18.1.18 ו-11.3.18 במהלכם נהג העורר ברכב פרטי בלא שהוציא רישיון נהיגה מעולם. במקרה השני כשהתבקש להזדהות בפני השוטרת מסר לה שם כוזב ואף הציג רישיון נהיגה השייך לאחיו.

ב"כ העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה וטען כי בנסיבות יש מקום להורות על השחרור בתנאים של הפקדה וערבויות.

2. בהחלטתו מושא הערר קבע בית המשפט כי המעשים המיוחסים לעורר מקימים עילת מעצר של מסוכנות. בצד האמור לאור גילו הצעיר, כבן 18 וחודשיים, ובהיעדרו של עבר פלילי קבע כי יש להורות על השחרור למעצר בית לתקופה קצובה. לפיכך הורה על מעצר בית עד ליום 28.3.18, הפקדה כספית בסך ₪ 3,000 וכן ערבויות נוספות.

3. לטענת ב"כ העורר ככל שקיימת עילת מעצר היא בעוצמה נמוכה, ועל כן טעה בית המשפט משהורה על מעצר בית, גם אם לתקופה קצובה. מדובר באדם צעיר מאוד, בן 18 וחודשיים כעת, שמעולם לא היה מעורב בפלילים והימצאותו במעצר אף יומיים פעלה את פועלה ההרתעתי. נטען כי מעצר הבית עליו הורה בית המשפט עלול להביא לפיטוריו ממסעדה בה הוא עובד תקופה ממושכת ומפרנס את משפחתו ומדובר בתוצאה שאינה מידתית בנסיבות. נטען בנוסף כי בהחלטה חרג בית המשפט מהמדיניות המקובלת בענייני מעצרים בעבירות תעבורה במקרים דומים ואף חמורים יותר.

לטענת ב"כ המשיבה נהיגה של מי שמעולם לא קיבל רישיון טוענת בחובה מסוכנות גבוהה יותר אף מזו של נהיגה בזמן

פסילה. מדובר במי שכך פעל פעמיים בתוך תקופה קצרה. בית משפט קמא שקל את שאלת גילו הצעיר ובנסיבות התוצאה היא מידתית.

4. כפי שציין ב"כ המשיבה פוטנציאל המסוכנות מהמיוחס למשיב הוא גבוה. בפרט כאשר כך נהג פעמיים. בצד האמור מדובר בבחור צעיר מאוד, נטול עבר פלילי. פרק הזמן אותו קצב בית המשפט למעצר הבית נועד ככל הנראה לשרת מטרה הרתעתית ואולם ניתן להניח שהמעצר בו שהה יומיים הייתה לו השפעה הרתעתית כמו גם למעצר הבית בו הוא שוהה החל מיום 12.3.18. כעולה מטענות ב"כ העורר למעצר הבית יכולה להיות השפעה חמורה על המשך עבודתו של העורר, מקום בו הוא עובד כבר זמן ממושך. עיינתי בפסיקה אליה היפנה ב"כ העורר ועולה ממנה כי במקרים דומים לא הורו בתי המשפט על שחרור למעצר בית.

לפיכך אני מורה על ביטול מעצר הבית והגדלת סכום ההפקדה כך שיעמוד על סך 6000 ₪ חלף הסכום אותו קבע בית משפט קמא. עוד אני מורה על פסילתו של העורר מלקבל או להחזיק רישיון עד לתום ההליכים נגדו.

יתר התנאים שקבע בית משפט קמא בהחלטתו יעמדו על כנם.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים באמצעות פקס.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ח, 15 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.